

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
 MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

106. szám.

Brassó, Kedd, szeptember 20-án.

III. évfolyam 1887.

U t ó h a n g.

Én is ott voltam, engem is fölemelt a fekete templom fölzugó orgonájának hymnusza. Jártam a város gyönyörű képét föltüntető helyeken, s a társas összejöveteleken hallottam a köszöntőket. Kocintottam a megjelent brassói polgártársakkal.

Megvallom, egy-két igaz hangot véltem kitörni hallani a szász testvérek éljen-kiáltásaiból s megvallom, egy-két igaz panaszos szót véltem fölfedezni magyar véreim beszédeiben.

Egészben nem birtam fölmelegedni, szívemen át nem zsongott a jövő, könyeim nem jelenthetik szebb és jobb idők földerengésének hajnali harmatát.

Gondoltam, fölragadom a kelyhet s való lelki kitöréssel ráemelem a szellemre, melyet ott láttam ama százados reliefbe vésve a fekete templom oltárának közepén, a hol az alakokon magyar viselet jelképezi az egységes hazafias credot; gondoltam, szót adok azoknak egy röpke pohárban, kik e szellem nem őrszemei ma is, kik ma magyar szóban hirdetik s tartják fönn a hazaszeretet szent hisz-kegyét ott a szép zöld orom alatt.

De író társam azt mondá: szépen kell ehhez szólni s menten fölállva el is mondá, mennyit dolgozott az aug. 25. és 26-iki napok előkészítésén a város derék polgármestere, a kit kívánom, hogy az isten ép erőben s jelen nemes lelkületében éltetve éltesse sokáig.

Magam nem juthattam szóhoz, a magyar helyi rendezője nem engedett.

De mit tartozik mindez egy politikai lap vezércikkének keretébe?

Mit tartozik az, ha Brassó városában a magyar írók és művészek társasága egészen elfelejti, hogy az indulóház homlokán lángbetűkkel e szó így írva állott: Brassó?

Ha a vegyes rendező bizottságnak még csak a paritásból sem jut ki annyi, mikép kitűnjék, hogy ennek a szép, ennek a derék Brassó városának bizony egyharmada magyar?

Ha annak az ünnepélynek aránytalanul nagyobb többsége a Perseus sisakjával felelül a teremben?

Hát azt tartozik, hogy a politika csinálása nem játszi dolog s hogy magamnak is figyelmem kell, midőn egy egész bokor érzékeny fájvirághoz nyulok — nem hogy boly-

gassam, de hogy száraz leveleit lerázzam s a port leseperjem róla, különben nekem tikasztó az állapota.

Megbocsátom az egyik fél javára történt kedvezést; megbocsátom pedig azért, mert a magyar természet olvadó engedéséről tesz tanubizonyságot, s mert a nyilvánalt szándék tisztaságában a keresztyén parancsot látom élni, hogy kedvesebb egy elveszettnek meglelése, mint kilenczvenkilencz meglevő. Az erkölcs tan tételét látom, mit nekünk Socrates revelált, mely szerint a szép nehéz; a testvériség szép érzeménnyel áldoznunk kell, ha valóban élő erénynek s nem pusztá költeménynek akarjuk tartani.

Symbolumát látom e kedvezésben annak, hogy ölelő óhajunk őszinte, mint volt a multban mindig; hogy szívesen ismerjük el magunkat adósnak, mi a hitelezők, mert igazán a testvériségre hivatgatunk s mert az erre irányzott „szeretet hosszútűrő, nem irigykedik, nem gerjed hamar haragra, mindeneket elfedez, mindeneket eltűr, el nem fogy”, miként a legnagyobb hős, Pál írja nekünk, ki nyomban utána teszi, hogy „a különböző nyelvek pedig megszűnnek”, — természetesen csak így.

De tulfelől e szeretet nem jelentheti egyetlen egynek is a miénk közül föláldozását.

Álom árnyéka sines róla!

A kotló szárnyait többnek befogadására terjengeti, de egynek sem kibocsátására.

Az én hitem cseléde az első, s ki mással jót teszen, a maga háza népét pedig elhanyagolja, rosszabb a hitetlennél, — tanítja nevelésünk ujnyi korunk óta.

Soha egy jó tábornok sem fogja — irtam másutt ugyane kérdésről — saját őrszemeit, saját katonáit bármily briliáns tervért is egyszerűen föladni, és ha mégis teszi, méltó rá, hogy hadserege elhagyja, ne kövesse. Nincs önfeláldozóbb példa az emberi nem testvériséltési törekvésének történetében, mint az első keresztyénség vértanúságos megalakulása. És a vezér, a megalapító, megváltó megszámlálhatottan mondta az övéinek még hajszálait is.

Azokat a szavakat ismétlem most is, mit akkor az ünnep hatása alatt érezék. A legnagyobb örömmel köszönjük azt a hymnuszt, azt a szózatot, mely a brassói fekete-templom nagy orgonáján felzendült; úgy fogjuk föl:

ez jelkép, hogy van út, melyen egymáshoz közelednünk, van hang, melylyel egymást megértünk lehet.

De nem érzélgéssel, hanem az élet szent és nagy közös érdekei által, s nem oly áldozattal, mely ennek a Magyarországnak, ez ország épületének egyetlen-egy tégláját vagy homokszemét kíváná, mely egy jöttát is akar na törölni abból a szentírásból, mit hazánk törvényei codexének neveztünk.

És nem oly áldozattal, mely feladnunk kíváná épen azon helyi magyarsági érdekeket, melyekről tudjuk jól, hogy azok a szász-ság és magyarság között épen nem lettek ki-egyenlítő messziről jött vendégek egy napi tartózkodása által, egy-két lelkes beszéd által, midőn az ünnep amugy is épen nem folytatósa, sőt legtöbbször ellentéte a köznapi munkának.

Ám a felénk nyújtott kezét elfogadni, a miénket továbbra is ajánlani annál inkább kötelességünk, minél erősebbek vagyunk, — de díjul sem megszentelt eszmék fölhagyását, sem embereket nem adunk.

Ezt akartam én akkor elmondani.

De hiszen így érzi ezt mindenki, ki józan s a lenn volt társaság egyik tagja gyanánt urbi et orbi ezt kiáltom is.

Mert a hallgatás vesztés.

Az igazság pedig, ha évezredek mulva is, csak igazság.

—bp.

Román lapszemle.

— Román zsörtölődések Szebenben és Brassóban. —

A n.-szebeni „Telegraful Roman” örömet fejezi ki ő felsége legmagasb látogatása felett, de egyuttal azt mondja, hogy a budapesti lapok a felség szent személyét a politikai hullámok közé vonták s a felség háta mögött mérges nyilakat lövetnek a románokra, a kik homlokot képeznek a mostani magyarosító politikának. Szerinte a „Budapesti Hírlap” olvasóinak azt hirdeti, hogy ő felsége csak azt szereti, a mi magyar és semmit, a mi nem magyar. Tudják meg ezt a szerbek, tótok és románok.

Ilyen a magyar fővárosi lap véleménye. A „Telegraf” szerint a czélzat világos. A „B. H.” azonosítja a koronát az elnyomott politikával, a magyar társadalommal, azaz a magyarosítással s azt hiszi, hogy ők, t. i. a „Telegraf” írói hajlandók a koronát azonosítani a magyar nyilatkozatokkal Tiszteletlen do-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Forgandó bicikli.

(A brassói bicikli-pályatér megnyitására.)

Bicikli kerekén okosan ülj,
 Oly ügyesen forgasd, hogy fel ne dülj;
 Ha sima az utad,
 Ott menni ne unjad,
 Ki ne térülj,
 Bicikli kerekén okosan ülj!

Jól kenett kereke egyaránt jár,
 Rajta, ha jól megülsz, élvezet vár:
 De néha szeszélye
 Leborít a mélybe,
 Elhigyed bár, —
 Jól kenett kereke egyaránt jár.

Nem kérdi, hogy ki ül nyergébe fel,
 Egyaránt nyargal ő akárkivel;
 Tudja: ki használja
 S unatlan hajszoja,
 Pénzes ember.

Nem kérdi, hogy ki ül nyergébe fel.

Hol lábad kitöri, hol élvet ad;
 Dolgáról senkinek számot nem ad.
 Lehet, hogy ma épen —
 Holnap meg már éppen
 Ágy vár reád.
 Hol lábad kitöri, hol élvet ad.

Leander.

Zajzoni Rab István életrajza

(Folytatás.)

Már költőnk atyja, a hasonnevű István, ki 1863-ban 78 éves korában halt el, fia elvesztét nem sokkal, csak egy évvel élhetvén túl, — e község leghasznosabb polgára és jóltevője volt. Harmincz évig viselte derék egyháza gondnoki tisztét s Zajzon közművelődési intézményeinek keletkezése szorosan költőnk atyjának emlékével van egybekapcsolva. Barthosnak, e község egykori kedves emlékü lelkészének ő volt a jobb keze: együtt ujitották meg a templomot, együtt építették a felekezeti iskolát, a papi és tanítói lakot. A józan életű, az önmegtartózkodással is annyi áldozatot hozni tudó öreg csángó a közbecsülésnek és szeretetnek sok szép jelével találkozott hitsorsosai részéről. Neve 69 év óta talán még ma is ott látható a zajzoni templom papi székén.

Ily apának csak jeles és hazafias szellemű gyermeke lehetett, ily szülő fia nevelésének bizonyára jó irányt adhatott. Oly család körében, melynek feje a község műveltebb elemeivel bizonyos nemes érdeklődősségnél fogva folyton összeköttetésben állott, igen természetes, hogy a fiúnak is bő alkalom nyílt képelethez azt az utat egyengetni, mely az egyhangu földmives élet szűk köréből kiemelkedve, más térre vezet az életcél elérésében. Ehhez járult még a gyermek Rab Istvánnak az atyától örökölt költői hajlama

is, mely a szelidebb érzelmek befogadására képessé tevén, anyjának, Miklós Katának vallásos érzülete korán otthonra talált a kis István keblében.

Mily mély nyomokat hagyhatott a költő lelkében az édes anya vallásossága és gyöngéd szeretete, az egyszerű atya egyeneslelkűsége, hogy azok még zaklatott élete zürzavaraiban sem enyészhetének el végképen! Mennyi sok szép emlék, hány megkapó mozzanat kísérelte bolyongásaiban a szegény költőt, hogy azokat megénekelni a hála legszebb kötelességének ismerte. Alig 17 éves korában írja:

„Nagygyá lettem, édes anyám,
 Szellemednek tündér szárnyán,
 Oda hagytam lágy kebeled.
 Édes anyám, Isten veled!

Nagy a világ, gyöngye vagyok,
 Ki tudja, tán még is halok.
 Ki teszen rám szemfödlet?
 Édes anyám, Isten veled!

De, anyám, nem halok én meg,
 Karjaidba visszatérek
 S lecsókolom minden sebed.
 Édes anyám, Isten veled!

Atyja iránti nemes indulatának többek között a következő sorokban ad kifejezést:

„Ne szomorkodj, büszke légy rám,
 Holtig szerető fiadra.
 Ki még a sir gyomrában sem
 Hagy el téged egymagadra:
 Rózságon, mely sírodon
 Virul anyám kikeletre,

log — ugy mond — az államfőt ilyen meggondolat-
lansággal, ilyen szereppel gyanúsítani. Ő tudja, hogy a
felség, a legjobb monarchia, mindnyájunk atyja s min-
denek felett szereti a trón és dinastia hivatát, a ki
tudja, hogy ebben a hazában, — hogy hívják? —
vannak románok, a kik természetük által jelölt irány-
ban akarnak maradni.

A „Telegraf” tudja, hogy az államfeje mindene-
ket szereti s így nem hisz a budapesti lapoknak, me-
lyek azt állítják, hogy az államfő nem szereti azokat,
a kik nem akarnak megmagyarosodni.

Igy zakatol a „Telegraf”, de hogy az államfő
Magyarország apostoli királya, erről ezuttal el is felejt-
kezett haragjában, csak capul statului, államfő. Hát
ezt nem lehetne — nesacotálának — meggondolatlan-
ságnak nevezni? Még ugyan!

Másik vezércikkében elégedetlenséget fejez ki a
felett, hogy a gör. kath. románok Péter-filéreket gyűj-
tenek a pápának, holott ezt jobb volna az iskolák
gyarapítására fordítani. Szerinte a Péter-filéreket Ro-
mánia, Bulgária, Szerbia katholizálására fogják fordí-
tani. Buslakodik a felett, hogy a románok két hitfele-
kezetre szakadtak.

E vezércikk írására Schlauch n.-váradí rom.
kath. püspök egy nyilatkozata adott alkalmat, melyben
azt mondotta, hogy a rom. kath. és gör. kath. egy-
házának egy a fejük, egy a hitük és hazájuk. Hát ez
sem igaz?

Kár attól a bukaresti propagandától N.-Szeben-
ben nagyon félni, mert jobban románosít az minden
másoknál Szeretik azt Bukarestben.

A „Gazeta” szerint — tartsa meg a hite őt —
a magyar népet vezetői elámitották, hiában való, ha
mis reményeket terjesztenek között. Azt mondják neki,
hogy nincsen olyan nemzet ezen a világon s hogy
minden körülötte lakó népek meg kell, hogy hajoljanak,
műveltsége s nyelve, szokása előtt s felölelik őket,
hogy e földön boldoggá tegyék.

Azt mondják a magyar népnek, hogy neki nem
kell félni semmitől sem, mert itt megszűntek a népek
között a széthúzás és elégtelenség; mert itt minden
magyar béléget hord s csak Ausztriában van nem-
zetiségi küzdelem s csak ott vett a népek küzdelme
az államra nézve veszélyes irányt. Azt kiabálják, hogy
a magyaroknak csak néhány izgatóval van dolguk
— igaz — a kik ellen kell az államot védeni.

Azonban midőn ezt hirdetik, az egész magyar
társadalom segélyéhez fordulnak, a mely éber szemel-
vel s örökös karjaival ott is befolyást keres, a hová
az állam karjai nem érnek el.

Mind csak néhány izgató miatt találja helyén va-
lónak a mindenható kormány, magyar kormány azt
tanácsolni az államfejének — király — hogy folyto-
nosan — mereu — intse a más ajku alattvalóit, hogy
legyenek hazafias érzelműek, s gyakorolják a testvéri
egyetértést a hatalmon levőkkel. A kormány és az
egész magyar társadalom ezen rendszabályai a nem
magyarok befolyásolása, nem állanak néhány állító-
lagos izgató fontosságával arányban, kik az államot
veszélyeztetik. Világos tehát, hogy ha az állam egész
készlete, sőt a magyar társadalom befolyása néhány
ember ellen hozatnék mozgásba: ugy ezeknek, t. i. az
izgatóknak nagy hatalmuk van, mely csak a népek

Az én lelkem mint csalogány
Dalt őnt hamvadtt kebeledre!

A külföldön huzamosb ideig nyomorgó költő a
szülői iránti szeretetből merítette lelkének azt a ru-
gékonyágát, mely nélkül a kéllehetetlen sors csapása
alatt összeroskadtt volna. Mintha lelkének a gyermeki
szeretet éltető eleme, az élet viharában talizmánja
lett volna, melyre ha vallásos műzülmánként rátekin-
t, elenyészik az őt elválasztó távolság, könnyű a bánat ter-
he s lelkére enyhítő balzsam gyanánt száll a jövőbe ve-
tett erős hit, — hite a viszontlátásnak s egykor
egy családi tűzhely körében töltendő boldogabb na-
poknak. — — —

Vajha ugy lett volna! Vajha az ifju küzdő lelke
korán megnyerhetette volna azt az utat, melyen remélt
boldogságát munkálhatja vala! . . .

Hét éves korában a zajzoni felekezeti iskolában
látjuk a szép reményű fiút. Három év múlva már a
brassói szász gimnáziumban folytatja tanulmányait,
hova Barthos lelkész ösztönzésére s a gyermek szel-
lemi képességének elgondolására a korlátolt anyagi kö-
rülmények között élő atya elvitte. Mint egyszerű fa-
mulus huzta ki a gimnázium alsóbb osztályait. Vigasz-
talója, jószívű mentora, Borcsa Mihály nem egyszer
volt tanuja a gyenge testalkatu, barna halvány arczu
zajzoni csángó fiúcska ama terhes küzdelmeinek,
melyért ingyen tanulhatásban és lakásban részesült.

(Folytatása következik.)

elégületlenségében találja gyökerét. (Igen ám, a magyar
sajtótörvényekben, melyeknek keretében kedvükre iz-
gathatnak. Szedő.)

Az elégedetlenség megvan s naponta növeke-
dik (?) Erdély és Magyarország népei között s a ma-
gyaroknak még sikerülhet elfojtani és erősebb nyil-
vánulását meggátolni; de soha sem sikerülend elodázni;
azon az uton, a melyen haladnak és erőszakos poli-
tikával, melyet követnek, a mint kételkedik a „Gaz.”,
hogy sikerülne a pénzügyben az egyensúlyt a mostani
részrehajló közigazgatással helyreállítani. Hát tartsa
meg a kedélyét is!

Czenkalji.

Gazdasági kiállítás Zernestén.

A fogarasmegyei gazdasági egyesület, élén Foga-
rasmegyének közszeretben álló, fáradhatatlan főis-
pánjával, Horváth Mihályval, évenként a megye
különböző vidékein gazdasági kiállításokat rendez, hogy
ez által az érdeklődést közgazdasági helyzetünk s
viszonyaink fejlesztése iránt állandóan nemcsak napi-
renden tartsa, hanem hovatovább fejlessze.

Ezen gazdasági egyesületnek lelke Horváth Mihály
főispán. Az ő eszméje az évenkénti kiállítás. Az ő
vezérelve: szellemi s anyagi vagyonosodás útján kell
a nemzetiségeket magunkhoz emelni. Helyes közgazda-
sági politika által eloszlatni a nemzetiségi ellentéteket.
Ezt célozza a gyakori gazdasági kiállításokkal, me-
lyeknek kettős a céljuk. Egyrészt felkelti a nemesebb
versenyt s ennek nyomában emelkedik mezőgazdaság,
ipar és kereskedelem; másrészt közvetlen érintkezést
szülve a magasabb körök s a nép között, ennek
közvetlen alkalmat nyílik meggyőződést szerezni arról,
hogy sorsa a magyar állam képviselője, a főispán, ke-
zében ugy van letéve, hogy attól csak helyzete javu-
lását várhatja. S ha valahol jó kezébe van letéve
egy megye sorsa, bizonyára Fogarasmegye az, mely-
nek főispánja, Horváth Mihály annyi odaadással és ne-
mes ügybuzgósággal szolgálja megyéjének minden leg-
apróbb érdekeit is, hogy csak nagyon természetesnek
találjuk azt az odaadó szeretetet, melyben megyéje-
nek magyar, szász és román lakosságánál részesül.

A gazdasági kiállítások rendezésében a buzgó
főispánnak nagy segítségére van a fogarasi ménes
uradalomnak lelkiismeretes, szakavatott, kitűnő igaz-
gatója, Rottler ur. a ki nehéz viszonyok között
vette ugyan át a gazdaságot, de páratlan lelkiismeret-
ességével s nagy szakavatottságával ma már valódi,
a szó teljes értelmében, mintagazdasággá emelte az
uradalmat s csakugyan a kereskedelmi miniszterium
a multak hibáit jobban nem feledtetheti, mind hogy
ezen kiterjedt uradalom élére oly térfiut állított, mint
Rottler ur.

Az idén a gazdasági egyesület kiállítása egy meg-
lehetősen nagy román községre, Zernestre esett.

Horváth Mihály főispán már szombaton este
érkezett Zernestre. A község végén diadalkapu s szá-
mos küldöttség várta a szeretett főispánt, ki dr. Mé-
tian J. vendége volt.

Vasárnap reggel 9 órakor mintegy 30 tagu kül-
döttség élén a főispán felhajtott a kiállítás színhe-
lyére, a tágas román iskolába, hol a százakra menő
helyi s vidéki közönség nagy lelkesedéssel és szűnni
nem akaró éjen! és se trească! kiállításokkal fo-
gadta. A lelkesedés csillapultával Horváth Mihály főis-
pán előbb román (mert a község csaknem teljesen
román, nemkülönben vidéke is) majd magyar nyel-
ven mélyen átgondolt, tartalomdús megnyitóbeszédet
tartott, kiemelve a mezőgazdaság, ipar s kereskedelem
rendkívüli fontosságát egy államra s összes népeire
nézve. Szavait tüntető éljenzés követte, mely után
megtekintették az öt csoportra osztott, szép kis kiállít-
tást. Az első teremben az erdőszet s a szorosan vett
ipartermek; a másodikban a mezőgazdaság és ker-
tészet; a harmadikban a textilipar (mint háziipar, ugy
gyapjuposztók, mint kender és len-szöttesek stb.); a
negyedikben a megkapó szépségű nőipar (kézimunkák)
s künn a szabadban a faipar, melynek érdekét emelte
a víz felszínére épített kis miniatűr fűrész és ványoló.

Volt előállat kiállítás is. Egyáltalában az egész
kiállítás igen kellemesen lepte meg a közönséget, mely
nem telt eléggé a dicsérettel.

Déli 1 órakor lófuttatás is, mely alkalommal sok
szép lovacska lett bemutatva. A futtatásnál különösen
egy szép csikó tűnt fel, Daradics Elek vendéglőse,
mely csak futtatója ügyetlensége miatt nem nyerte el
az első díjat.

A futtatás után mintegy 100 terítékű bankett
volt, számos felköszöntővel magyar s román nyelven,
a melyeknek középpontja természetesen a főispán volt.

Az ebédnek csak az estéli fél hat óra vetett vé-
get s a közönség a főispán lelkes éljenzetetésével osz-
lott szét.

A főispán ezután több látogatást tett még s

ezek között az ottani, Copony Márton-féle papirgyár-
ban is, hol diadalkapu, nemzeti színű díszítés és mo-
zsaflövésekkel fogadták.

A kiállítás sikerével a rendezőség teljesen meg-
lehet elégedve, célját elérte.

A király nálunk.

Déva, szept. 17.

— Eredeti tudósítás. —

A mai gyakorlat csak két óra hosszat tartott, de
daczára annak rendkívül érdekes és tanulságos volt,

A király ő felsége, kezdetben a főuton lovagol-
va, a piski vasuti állomás mellett, az itt lóra szállott
külföldi katonai attachékkal, a legközelebbi magaslat
legmagasabb pontjára lovagolt, hogy a 12. dandár
mind a 12 huszár századának 8 óra után azonnal
bekövetkező pompás felvonulását innen megfigyelje.

A király ő felsége a 7-dik dandárhoz haladt
volt s előtte összpontosított állásában végiglovagolt,
midőn nemokára ezután az ellenfél tüzésége hason-
lóképen hozzáfogott a tüzeléshez és a 7-dik dan-
dár lovas ütegét annyira foglalkoztatta, hogy a 12-ik dan-
dár tizenkét százada lassan átkelve a legközelebbi
völgyteknőn, az ezután következő hegy-nyergen fel-
vonulhatott. Most Varga vezérőrnagy elérkezettnek látta
az időt arra, hogy egész erejét kifejtse.

A századok oly hevesen törtek egymás ellen,
hogy alig látszott lehetségesnek az összecsapást meg-
gátolni. A két harcoszlop közti távolság akkor, mi-
dőn a sorok megállottak, alig volt tíz lépésnyi.

A nagyobb számú századok tulnyomó ereje min-
denütt visszavomulásra kényszeríté az ellenfelet, ugy,
hogy a nyugatti fél gyalogsága egész a Strij vizéig
közeledett.

Ebben a pillanatban azonban a király, a kinek
hirül vitték, hogy a keleti fél több zászlóalja már
Bádhöz, tehát a piskii hídól alig 4000 lépésnyire
megérkezett, a hadgyakorlatot mára félbeszakíttatta.

A honvéd hadosztály ezen alkalommal Albrecht
főherczeg kezdeményezése folytán olyan kitüntetésben
részesült, a minő békében még aligha ért egy csapatot.
Midőn ugyanis a döntőkök értekezése alatt azon je-
lentés érkezett, hogy a honvéd hadosztály kezd Dé-
vára bevonulni, Albrecht főherczeg felemelkedett azon
megjegyzéssel: Menjünk elebbük. A legközelebbi perc-
ben megjelentek Albrecht és vilmos főherczegek, br.
Beck altábornagy, br. Fejérváry honvédmíniszter,
Daublebsky, Sterneck és Reicher altábornagyok. Bu-
lyovszky, Hertlein és Vense vezér őrnagyok és kevés-
sel utánna József és Reiner főherczegek a főter sar-
kán, a Viz-utca torkolatánál, hogy a honvédek bevonu-
lását megfigyeljék, a kik ma első rangú menetelést
eégeztek és pontosan érkeztek meg.

A gyakorlatvezetőség valamennyi tagja és a
döntőkök segédekkel ezalatt szintén megérkeztek a
főterre és a tisztek e nagy csoportja természetesen
a közönségre nagy vonzerőt gyakorolt. Egy pár perc-
alatt az egész terület sűrű embertömeg lepte el. 3 óra
10 perczkor lehetett észrevenni a lugosi honvéd fél-
dandár legelső őrjáratát s ezután megfelelő távo-
ságokban érkeztek, a legjobb menetelési fegyelem mellett,
habár egy poros uton tett megerőltető menet külső
eleveivel, feszesen és szorosan sorakozva, a 46. hon-
véd landár zászlóaljai.

Hild vezérőrnagy tisztelegve Albrecht főherczeg-
hez lovagolt és magyar nyelven jelenté neki a dandár-
megérkezését és állományát.

Albrecht főherczeg a lovashoz közel lépve, ba-
rátságosan köszönt és azon kérdést intézte német
nyelven, hogy sok beteg van? Midőn Hild tábornok
azon választ adta, hogy 5000 főből álló állomány
mellett ma egészben 8 beteg jelentetett, kik az utá-
nuk jövő szekereszvonaton vannak jól elhelyezve, Al-
brecht főherczeg meglegedésének adott kifejezést a
dandár kitűnő állapota felett.

Zászlóalj zászlóalj után nyomult előre a lejtős
uton és épen azon ponton, hol a főherczegek állottak,
csináltak kanyarodást a sarok körül, hogy a Piskire
vezető utra érjenek. Ezen pillanatban a közönség rö-
gönösen sorfalat csinált és gyorsléptekkel közeledett
ő Felső, kísérve gr. Paar altábornagy és br. Poop al-
tábornagy főhadsegédek és br. Fliesser szárnysegéd
által a csoporthoz, miután jelentés tétetett volt a ki-
rálynak arról, hogy a csapat Déván átvonul és hogy
Albrecht főherczeg a csapat elébe ment.

A király ő Felső, élénk éljenzéssel fogadtatva,
a megérkezett gr. Degenfeld tábornagynak kezét
nyújtott, pár lépést előre lépett az utcán és a csa-
patokat tetszéssel szemlélve, hagyta maga előtt a többi
zászlóaljakat elvonulni. A zászlók elővitelekor a király
és az összes tisztikar mindannyiszor tisztegett. A 8.
feldandár elvonulása után következett a 32. sz. nehéz
üteg osztálynak a honvéd hadosztályhoz beosztott bá-

fütege és azután a 7. (versezi) feldandár. Miután zászlóalj az utcza sarok előtt elvonult, a király ott maradt, míg az egészségügyi kocsik és a szekerész vonat egy része is elvonult és ezután gyalog szállására. Albrecht főherceg a honvédek elvonulása alatt szakadatlanul élénk beszélgetést folytatott József és Reiner főherczegek és br. Fejérváry honvédmíniszterrel.

D. u. 6 órakor 49 terítékű udvari ebéd volt.

Szept. 18.

Király ő felsége ma reggel 8 órakor kisebb kísérettel kocsin Vajda-Hunyadra tett kirándulást, a hol megtekintette a várat s ünnepélyesen fogadtatott. — A király megtekintette Déván a református s görög kel. templomokat, hol az egyháztanácsok felkészéssel élükön fogadták; az erdélyi muzeumot és a kórházat.

Az E. M. K. E. múlt éve.

(Az igazgató-választmány jelentése.)

(Folytatás)

2. A közművelődési szakosztály gróf Estrházy Kálmán elnökle alatt két ülést, véleményt nyújtván az u. n. növendékesre ügyében, majd pedig megbíráván s terjesztésre ajánlván a Mehner féle népies u. n. jó füzetekből a viszonyainkhoz valókat.

3. A közgazdasági szakosztály báró Jósika Samuel elnökle alatt két ülést, melyek tárgya volt a vidéki pénzintézetek betétek által való támogatásának fontos kérdése, a kolozsvári neol. izr. hitközséggel kötött 5000 frtos kölcsön ügye s pár ipari vállalat mebecfektetésért való folyamodványa fölött való határozás.

Nem e külön ülésezésekben határolódik azonban szakosztályainknak, az E. M. K. E. e consultatív köreinek munkálkodása: hanem igen is nagy mérvet nyert tevékenységük s ugyszólván egész vállalkra nevezett — legalább néhány tagjukban — a teher, az év főmunkáját, az első akció megindítását illetőleg.

Az igazgató választmány határozata alapján ugyanis minden szakosztály elnökéből, előadójából s szakosztályilag megválasztott 1 tagjából alakított egybe az az adhoc-bizottság, mely hosszas és részletes adatgyűjtés, fő- és albizottságok kiküldése, egy egész évig elhúzódott szorgalmas, beható kritika s összehasonlító mérlegelő munka után megállapította a kidolgozta az egyesüles segélyezési elveit, a segélyezés konkrét elveivel és intézményeivel együtt, hosszú évekre előre kiterjedőleg.

Hat szakosztály után 3—3 tagot véve, ez az adhoc-bizottság, mely előadójává dr. Hegedűs Istánt választván, általános irányelvek megállapítása mellett mindjárt az egyesületi év elején Gyarmathy Miklós elnökle alatt egy 7 es bizottságot küld ki magából. E 7-tes bizottság számos, a részletekbe menő lebeszélés után a további albizottságot küld ki, mely bizottság aztán adhoc 5-tös albizottság nevet nyer, melyeken át reggeltől estig dolgozik, majd fokozatosan beszámol a 7-tes bizottságnak, ez a plenumnak s véül az igazgató választmány ápr. 12-én és 13-án két napig tartó tárgyalás után megállapodik a munkában, melynek elkészítéséhez ezer fej gondolkodása ezer szív lelkesedése járult.

Hátrább leírjuk a modus praecendit is, mely az adhoc bizottság, illetve az igazgató-választmány az anyag begyűjtését, illetőleg eljárt, itt most a 6-ik osztály, a kitelepítő székely szakosztály megalakulásáról emlékezzünk meg, mi az ápr. 12-én Barth Miklós elnök által Kolozsvárra egybehívott ülésben történt. E szakosztály tagjainak ama férfiak köréből állottak össze, kik fennebb az igazgató-választmány tagjaiul felsoroltattak.

E szakosztály április 12 iki ülésében megállapodott a kitelepítés általános elveiben s az igazgató-választmány elé nyújtandó javaslat kidolgozásával Barth Miklóst bízta meg.

A szervezettel végzendők először, kiemeljük, hogy az E. M. K. E. a lefolyt évben is párhuzamban tartotta szem előtt az összeforgó rendszeres központi nyilvántartást és az egyedül gyümölcsöző antonom élet fejlesztését.

Ez évben alakultak meg: hunyadmegyei, kis-küküllőmegyei, maros-tordamegyei, szolnok-dobokamegyei és udvarhelymegyei női választmányaink, a szilágymegyei választmány; alakultak újra a Kolozsvári (igen tevékenyen), a Vajda-Hunyad és Medgyesi választmányok s keletkeztek a torockói kör és gorbói fiók. E nagy lépések közt nagy: gróf Károlyi Tiborné és a gróf Dessewffy Aurél elnökségük alatt a Budapest fővárosi férfi és nőválasztmány megalakulása, mely esemény életünkben, s az országos szövetségi lépés, melyet az orsz. iskola-egylet tett, midőn felajánlotta, hogy fővárosi tagjaink tag-

dijainak alapszabályszerű 25%-ert lemond a saját gyűjtésről.

Egy tekintetet különben a tagok megyék szerint csoportosított névsorára s azonnal szembeötlő, hogy egyesületünk a haza bármely vidékén és városában egy föl hívásra képes fiókot alakítani, a minthogy mindenfelé alajegyzvők azon vezérferfiaink és nemes hölgyeink nevei, kiknél előbb-utóbb a megalakítás iránt hazafias bizalommal alkalmatlankodni kénytelenek leszünk.

Magukban az erdélyi részekben ma már kivétel nélkül minden megyében van megyei választmányunk, összesen 26, minden nagyobb helyen önálló városi választmányunk, összesen 8; ezek mellett pedig szintén többé-kevésbé önállólag 15 körünk van, a megyei választmányok által működőleg 26 fiókunk. Ide véve az 5 megyei nőválasztmányt, 70 elnökséggel van Erdély behálózva, mihez hozzáveendő, hogy a szilágymegyei „Wesselényi-egylet” egy év folyamán az aradi „Kölcsy-egylet”-et oly egyezsége léptünk, hogy nevezett testvér-egylet beszedi az E. M. K. E. aradmegyei tagjaitól a tagdíjt, a megyei választmányoknak az alapszabályok által biztosított 25%-a fejében, mely összeget saját megyei kultur-céljaira fordítva, erről évi jelentésben számol el.

(Folytatása következik.)

A közönség köréből.*)

A málnási fürdő gyógyhatásának elismerése.

Izület és idegszisztól gyötörve, heves fájdalmak közt 10 hónapot valék mozdulatlanul kórágóban, midőn orvosom, dr. J. ur, tanácsára a málnási fürdőbe utaztam.

E fürdő aránylag rövid használata kitűnő hatással volt reám, miért örömtől telt szívvel ajánlom a hason bánalmakban szenvedőknek. A herkules forrás hatását tettemesen emelte, miként orvosi rendelkezésből tettem ezt megelőzőleg használt lápföld fürdő.

A lápföld bámulatos hatása már a nyolczadik fürdés után mutatkozott; az izmok meredsége, a heves fájdalom és rángatozás szűnt, minek következtében a hosszú ideig nélkülözött pihenésnek örülhettem; a tizenhetedik használat után már képes voltam lakásomról a meglehetősen távolban fekvő herkules forrásig mankón eljutni.

Miután egy idenyt ott töltöttem, fájdalmat nem érezek, s megvagyok győződve, hogy a következő idenyben teljesen felgyógyulok.

Málnás Háromszék megyében fekszik, rendkívül kedélyes, de fényűzés nélküli fürdő; ezernyi felmagasztalás után ígér: egészséget, fájdalmaimnak gyógyulást. Kötelességemnek ismerem a szenvedők figyelmét ezen csodálatos fürdőre terelni, melynek hatása egyáltalában üdítő belolyással van a test jólétére.

Brassó, 1887. szeptember hóban.

Lánczy Berta.
pénzügyőri biztosné.

Helyi és vidéki hírek.

Iparkamarai új tag. Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő e hó 15-én a következő sürgőnyt vette Baróthról: „Nagyságodat a miklósvári járásbeli kereskedők egyhangulag brassói iparkamarai tagnak választották, tisztelettel kérjük annak elfogadását és érdekeink képviseletét. A kereskedők megbízásából, Incze Gyula. Ugy vagyunk értesülve, hogy a tanfelügyelő ur e megválasztást elfogadta és erről választóit már értesítette.

A hivatalos lapból. A pénzügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök, br. Kemény Károly volt kataszteri becselő biztost a Nagy- és Kis-Küküllőmegyék területén működő királyi adófelfüggyelő mellé ideiglenes minőségben II. oszt. pénzügyi fogalmazóvá és nyilvántartási biztossá nevezte ki.

Az arczátlan ujság. Ez lesz a neve ezentúl a brassói német lapnak. Mert csakugyan nincs egyetlen száma arczátlanúság nélkül. Legujabban ismét kitüntette magát a maga módja szerint. „Jagdvergnügen” czim alatt hoz egy közleményt arról a vad brutálitásról, meyllyel a dragusani erdőkben egy-két oláh atyafi zsarolási szándékból támadta meg Horváth Gyula orsz. képviselő vadásztársaságát, melyben szerinte gróf Bethlen Gábor főispán is volt. Az arczátlan ujság persze nem teheti, hogy ne ferdítsen. Hogy egy-két oláh durva módon, zsarolási szándékból támadta meg az előkelő társaságot, azt ő természetesenek találta. De hogy ezután a csaknem életveszélyessé vált atyafit, ki mellesleg megjegyezve, általánosan ismert, hirhadt lökött, a csendőrségnek szolgáltaták át és elcsukták, azon már felháborodik, ily szavakra fakadva ki: „Ez ismét sajátágos illusztrációja a magyar

igazságszolgáltatásnak. A vadásztársaság kétségtelen birtokháborítást követett el s a románok teljesen jogosultak voltak a birtokháborítókat a legelőről elhajtani (zu verjagen). Ha ennek következtében valaki bezáratott, úgy a vadásztársaságot Bethlen főispánnal együtt kellett volna bezárni. Ime egy magát tisztességesnek tartó lap hangja oly előkelő állású férfakkal szemben! Hát ez a lap már annyira megelégedett minden becsületeiről, hogy egy sületlen, — gyalázatos levelező írka-firkájára bezáratni akar egy ily társaságot? — Hát ezek az urak nem tudnak már annyi tisztességet sem, hogy ily társaságtól feltételeznék, ha esetleg elkövettek kárt, meg is fogják azt fizetni? Valóban az arczátlanúság netovábbja az, a mit ez az izgató, magyarázó lap megenged magának, mely vakságában már különbséget sem lát egy gróf Bethlen Gábor s egy közönséges, gaz oláh lökött között. Csak folytassa így. De aztán ne csodálkozzék, ha az ilyen szennyes irmodornak oly következményei vannak, mint szombaton nálunk a méhkeretekben is, a hol egy vad oláh oly brutális módon támadta meg Schnell Alfred városi tanácsost és Eitel Henrik t. megyei főjegyzőt vadászat közben, hogy csak ezen urak hidegvérűségének köszönhető, ha emberélet nem esett e támadás áldozatául. Hát itt kit kell már most bezárni? Bezzeg legjobb volna a „Kronstädter Zeitung”-ot oly helyre zárni, hol egy kis tisztességet, észet és tapintatot lehetne el-sajátítani!

A szijgyártócikkek átvétele Budapesten igen szépen foly s a brassóiak büszkének lehetnek munkájokra. Az átvételi bizottság nem is győzi eléggé dicsérni a kitűnő munkát. Az összes, mintegy 20,000 frt értékű cikkek közül alig 200 frt értékű lett visszautasítva, a mi oly feltűnő csekélység, hogy szóra sem érdemes.

Az iparos ifjak vasárnapi műkedvelői előadása nem igen nagy közönség jelenlétében ugyan, de meglehetősen látogatottság mellett tartatott meg és pedig — mint előre látható volt — szép sikerrel. Midőn az előadásról szóló hosszabb tudósítás mai lapunkból sajnálatunkra kiszorult, addig is, míg jövő számunk azt hozná, megjegyezzük, hogy az előadás iránt érdeklődő közönség jól mulatott s meglegedése kifejezése mellett hagyta el a színházat, mely meglegedés a szereplők többszörös kihívása- és megjeljenzésben nyilvánult a legpártatlanabbul. A törekvés méltánylásra talál nálunk mindennap. Így van ez jól!

Fogarasi hírek. Mónea Pál, Fogarasmegyébe kebeleztet strézsa kerczisóroi gör. kel. lelkész 80 frt államsegélyben részesült, mely összeget Horváth Mihály főispán ő méltósága útján kezéhez kapta.

A királytváro Kolozsvár. Levelezőnk írja: Városzerte nagy sürgés-forgással foly az utcák javítása és a középületek diszítése. Alig lehet reáismerni egy régi épületre, olyan diszes új külsőt kapott. A Bánfaház egészen ki van festve, a szobákat ő Felsőge részére berendezik, az udvari eselédesség nagy része már megérkezett. Az előkelőbb szabók kirakata előtt folyton sokan bámulják azokat a gyönyörű magyar diszöltönyöket, melyek a főuri bandérium tagjai részére készülnek. E bandériumot az agg br. Jósika Lajos fogja vezetni; 30—35 tagja lesz. Bemutatják ő felségének az erdélyrészi népviseleteket a 24-ikén délután a lövöldében tartandó népünnepélyen, mely alkalommal diszlovészet is lesz. Az ő Felsőge fogadtatását rendező bizottságok széleskörű intézkedéseket tesznek, hogy a fogadtatás méltó legyen a királyi vendéghez és — a vendéglátó városhoz. A piacokat a főtérről áthelyezik és részben át is helyezték már a Széchenyi-térre; a lakosság többször felhivatott, hogy telkeit is tisztán tartsa és diszítse házait, s csakugyan ezerével készülnek és fogynak a nemzetiszínű lobogók; a kivilágítás rendkívül fényes lesz, ha mint Déván, el nem mossa az eső. Nagy számu transparent fog ékeskedni hazafias feliratokkal. A szép diszkapuk készülnek; különösen a második, a hid-utczai impozáns lesz, a tetején lévő nagy Pannónia szoborral. — Nagyon sok tribun készül, a nagy-utczában lesz a legtöbb, a legnagyobb a Széchenyi-téren lesz. Mikor az ő Felsőget hozó vonat az indóházba berobog, a nemzeti színház megerősített zenekara fogja a családi himnuszt játszani, majd br. Jósika Sámuel főispán üdvözlí ő felségét, azután a város polgármestere. Az indóházba csak jegyekkel lehet bejutni, nehogy nagy tolongás legyen. A bevonulás alkalmával elől a főuri lovas bandérium fog haladni, a főispán és a polgármester kocsija után ő Felsőge kocsija jön, utána a miniszterek, főpapok, főispánok, törvényhatósági küldöttségek, Kolozsmegye, végül Kolozsvár. E nap — 22. — estéjén általános kivilágítás lesz, melyet a király meg fog tekinteni. Az ismert program szerint másnap délelőtt a tisztelő küldöttségeket fogadja ő Felsőge, délután megalogatja a város nevezetesebb

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjért, sem tartalmáért felelősséget nem vállalunk.

intézeteit, este megtekintti a tiszteletére rendezett színházi előadást, 24-én délelőtt audienciát ad, délután a népünnepélyt tekinti meg és este elutazik. A királylátogatás részleteiről, valamint az előkészületekről, koronként értesíteni fogom sürgönyileg is a „Brassó” tisztelt olvasóit, szerkesztő ur engedelméből.

A király fogadtatása alkalmával a m. kir. államvasutak kolozsvári menetjegyirodája f. hó 21-én (szerdán) kéjvonatot indit Kolozsvárra 24 erdélyrészi állomásról, melyeken 14 napig érvényes menettérít jegyek fognak minden igazolvány nélkül kiadatni. A mérsékelt árak következők: Brassóból és vissza I. oszt. 20 frt, II. oszt. 14 frt, III. oszt. 10 frt. Nagy-Szebenből és vissza: I. oszt. 12 frt, II. oszt. 8 frt 40 kr, III. oszt. 6 frt. Segesvárról és vissza: I. oszt. 12 frt 30 kr, II. oszt. 8 frt 60 kr, III. oszt. 6 frt 20 kr. Erzsébetvárosról és vissza: I. oszt. 11 frt, II. oszt. 7 frt 70 kr, III. oszt. 5 frt 60 kr.

Halálozás. Dániel Gábor, Udvarhelymegye hírneves, kitűnő főispánját s nagy családját súlyos csapás érte. Neje, szül. báró Rauber Mária agyszélhűdés következtében élete 56., holdog házassága 32. évében meghalt. A megdicsőültben a legkitűnőbb nő, anya, testvér s rokon, példás honleány s a jótékonyaság nemeslelkű angyala halt meg, a kinek vesztét nemcsak a mélyen sujtott rokonok gyászolják, hanem siratja az egész Székelyföld s általában mindenki, a ki csak ismerfe. Temetése nagy részvét mellett vasárnap ment végbe Olaszteleken. Béke hamvaira! Áldás emlékére!

Nyilvános köszönet. Az iparos ifjak egylete által rendezett műkedvelői előadás alkalmával felülfizettek: Nagy István elnök ur 5 frtot, Killyéni Endre ur 20 krt, Bozsik Ferencz ur 50 krt, N. N. 30 krt, F. F. 5 krt. Fogadják a t. felülfizetők leghálásabb köszönetünket, valamint nem tehetjük, hogy Szántai Aurél János urnak is e helyen legmelegebb köszönetet ne mondjunk azon szívességért, melylyel a díszítés és rendezés körül fáradozott s ezenfelül a maszkírozást díjtalanul végezte. A rendező bizottság.

A Deák Ferencz-szobor leleplezése ő felsége jelenlétében f. évi szeptember hó 29-én d. u. 3 órakor fog megtörténni. A meghívók legközelebb szétküldetnek.

A regále-megváltás. A kormány a regále megváltás keresztül vitele czéljából, mint a Magyar Kereskedők-Lapja értesül, az évenként egyes városokban elfogyasztott pálinka mennyiségéről statisztikát készített, a mely a megváltás összegének meghatározásánál mérvadó lesz. Ennek folytán a pálinkamérők a pénzügyi hivatal egyik közlege által országszerte ki fognak hallgattatni az iránt, hogy évenként mennyi pálinkát árusítanak el. A hol a pálinka-eladás bérlok kezében van, ott a bérloket hallgatják ki. Az adatok beszerzése már kezdetét vette.

A kolera. Messzinai jelentések szerint a kolera ott még egyre növekedőben van. A halál rendszeren egy óra mulva áll be. A járvány különösen a jobbmodu

osztály körében dühöng. A nyomor és kétségbeesés határtalan. — A pápai csendőrség egy tagja a Valikánban kolera folytán meghalt. A beteget három csendőr ápolta, kiket elővigyázatból a Santa-Martha vaticáni kórházban elkülönítették.

Cseh tüntetések. Budweisban f. hó 16-án este a cseh csöcselék zendülést rendezett. A csendőrség elfogott 13 cseh egyént, kik a zsidók boltjait fel akarták törni, mert a budweisi zsidók a németekkel szavaztak.

A csárevics öröksége. Oroszország trónörököse nemrég 150,000 frank örökségnek jutott birtokába, melyet Füllo Mária orosz énekesnő hagyományozott neki végrendeletileg. A csárevics elfogadta az örökséget és a pénzt a moszkvai kórházak közt osztotta fel.

A gabona-export Magyarországból Németországba és Svájcba legutóbbi időkben szépen fejlődik. A déli vasuton Magyarországból naponként hat különvonat indittatik az Arlberg-vasuton via Marburg-Franzensfés'e.

Brassai piaczi árfolyam.

— Adler L. Jakob jelentése. —

Brassó, 1887. szeptember hó 20-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.68 vétel	8.70 eladás
ezüstpénz à 20	8.62	8.66
Napoleon'd'or (aranypénz)	9.94	9.96
Török lira	11.27	11.29
Arany	5.87	5.89
Orosz papirruble	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

En, Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem. bizonyítom, hogy e szer megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt. — uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése v. posta-utánvétel mellett az egész világra.

CSILLAG és TÁRSA

(278) Budapest, 9—20 király-utca 26. szám alatt.

Szám. 1726—1887. é. kvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőhalmi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagy-szebeni földhivatalintézet végrehajtónak kaczai Schuller János és neje Katalin végrehajtást szenvedők elleni 85 frt 76 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kőhalmi kir. járásbí-

róság területén levő, Kacza községben és határan fekvő, a kaczai 326. számú telekjegyzőkönyvben az A + 1—16, 19—21, 23—24, 26—28, 30—39, 41, 44—46, 48—60, 62—64, 66—74, 76—86, 87—88, 91—96, 98—101. rendszámu és Schuller János és neje Schuller Katalin tulajdonánál bejegyzett ingatlanokra az árverést 1482 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi október hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor a Kacza község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1887. július hó 19-én.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság, (377) 1—1 Végk. kir. bíró.

Legujabb! Préservatives Legujabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol préservatívák mindedig a bevitel nélkülsége miatt nem voltak kaphatók; ezt megkerülendő, a gyár külön rak-tárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári áron adja el. Vidéki meghívások rögtön, után-vét vagy az ár beküldése mellett foganatosítatnak. Árak tucatzatonként 3—4—5—6 frt. Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve zárt levélben. Cím: Angol gyári raktár Budapesten, Deák Ferencz-utca 17. sz. az udv. balra.

Weisz Ede Hungária szálló Gyulafehérvártt

ajánlja a t. fogyasztó közönségnek többféle finom asztali és palaczk borait. Fehér borok: 1866-beli ó-bor. 1876—1880-beli rózsamáli. 1886-beli rizlingi. 1886-beli vegyes cselemai. — Könynyü asztali borok. — Piros borok: 1885-beli carbanet. 1876-beli ménesi cabinet.

Tiszta, hamisítatlan és jó minőségért az eladó kezességet vállal. Egész pinczéje a napokban lett saját kérelmére hatósági közbejövettel szakbizottság által megvizsgálva, mely a borok természetes, hamisítatlan és kitűnő voltáról magának meggyőződést szerzett.

Nagyban és kicsinyben! Hectoliterenként s palaczkokban!

Árak és elküldési feltételek kívánatra postán is közöltetnek!

DRESSANDT J. EDE (150) 11—
órás és optikus
Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt
(a rom. kath. templom közelében)
ajánlja jól berendezett raktárát, ugymint: arany és ezüst svájci zsebórát, inga-, keret-, schwarzvaldi mindenemű órát, továbbá óralánczait, zeneműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legolcsóbb árakban.
Minden javítások és megrendelések lelküismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltetnek.
Olyan tárgyak, melyek megrendelőnek kedvére nincsen, vezereség nélkül kézzel vizsgálhatók.
Mindene szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléeses s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

(213) 47—*

Mély tisztelettel **Knapp M.**,
fényképész.